

Ἐν σοι λείπει...

Σκέψεις στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής ΙΓ' Λουκά

Μια συνάντηση με Εκείνον που κατάφερε να αλλάξει τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων στο πέρασμα των αιώνων, μας περιγράφει στο ανάγνωσμα της Κυριακής ο Ευαγγελιστής Λουκάς. Την συνάντηση του Χριστού μας, με έναν νέο και πολύ πλούσιο άνθρωπο που ρωτά τον Χριστό τι πρέπει να κάνει για να κληρονομήσει την αιώνια ζωή!

Ωραίο το ερώτημα, που πιθανόν να αποτελούσε ενδόμυχα και δικό μας ερώτημα, αν μπορούσαμε να ρωτήσουμε κατευθείαν τον Χριστό! Βέβαια η απάντηση Του, αποδεικνύει για μια ακόμα φορά, πως ο Χριστός δίνει ξεκάθαρες απαντήσεις σε όχι τόσο “καθαρά” ερωτήματα που θέτουν οι άνθρωποι! Τι εννοώ με αυτό;

Ο πλούσιος νέος, με υψηλή θέση στην άρχουσα τάξη και κυρίως με μεγάλη περιουσία, θεωρεί -λανθασμένα ασφαλώς- πως η αιώνια ζωή κληρονομείται καθ' ον τρόπον ο ίδιος κληρονόμησε την περιουσία του, ίσως και την κοινωνική του θέση! Νομίζει δηλαδή πως η αιωνιότητα αποτελεί ένα προνόμιο και όχι ένα απόκτημα ενός θυσιαστικού αγώνα όπως είναι στην πραγματικότητα.

Θεωρεί πως μπορεί να εξασφαλίσει την αιώνια ζωή, μένοντας μόνο στο γράμμα του Νόμου! Γι' αυτό όταν ο Κύριος επικαλείται τις εντολές Του Θεού, αυτός τον βεβαιώνει πως τις εκτελεί ευλαβικά, τις έχει διαφυλάξει από την νεότητά του, από την εφηβική του ηλικία!

Καλά, ο Χριστός αυτό δεν το γνωρίζει, θα ρωτούσε κάποιος από εμάς! Ασφαλώς και το γνωρίζει όπως γνωρίζει τα πάντα για τον καθένα μας! Επειδή όμως εμείς, δεν γνωρίζουμε αυτά που ξέρει ο Θεός για εμάς, ας δούμε πως συνεχίζει ο διάλογος που απαρχή του έχει το ερώτημα πώς θα κληρονομήσω την αιώνια ζωή!

Αφού πρώτα ο Χριστός, επιβεβαιώνει τα λόγια του, δηλαδή πως πραγματικά όλα αυτά τα έχει τηρήσει, του λέει στη συνέχεια: *«ένα ακόμα σου λείπει· όλα όσα έχεις πώλησέ τα και μοίρασέ τα στους πτωχούς και θα αποκτήσης έτσι θησαυρόν στον ουρανόν και εμπρός ακολούθησέ με ως πιστός και υπάκουος μαθητής μου»*.... Τώρα; Τι γίνεται; Αυτή την απάντηση δεν την περίμενε...

Όσο λαλίστατος ήταν ο νέος στην αρχή, τώρα σιώπησε και το πρόσωπο του έγινε σκυθρωπό! Τι άραγε ήταν πιο δύσκολο για αυτόν; Να πουλήσει όλα όσα είχε και να τα μοιράσει στους πτωχούς ή να ακολουθήσει το Χριστό; Μα είναι αλληλένδετα μεταξύ τους αυτά, γιατί για να μπορεί κάποιος να ακολουθήσει το Χριστό δεν μπορεί να δεσμεύεται από οτιδήποτε άλλο! *«Τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός»* (Κολ. 3, 11) όπως μας θυμίζει ο Απόστολος Παύλος!

Πραγματικά δεν του έλειπε κάτι άλλο εκτός από το να ακολουθήσει πραγματικά τον Χριστό... Αλλά δεν ήθελε να το κάνει, για αυτό βλέπει την αιώνια ζωή σαν κάτι που μπορεί να κληρονομηθεί και όχι να αποτελέσει το επίτευγμα του αγώνα και της θυσίας του ανθρώπου για τον Θεό! Για τον λόγο αυτό, ο Χριστός δίνει ένα παράδειγμα ώστε να αντιληφθούμε πως πραγματικά είναι, *«στενή ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν»* (Μτθ. 7, 14).

Ο πλούσιος νέος της ευαγγελικής περικοπής, θέλει την σωτηρία στα μέτρα του, θέλει την σωτηρία με τον τρόπο που ο ίδιος την αντιλαμβάνεται. Να μια ακόμα διαχρονική αλήθεια του ευαγγελίου για εμάς όλους που θέλουμε το ευαγγέλιο στα δικά μας μέτρα! Δεν είναι όμως έτσι! Για αυτό και ο Χριστός φέρνει σαν παράδειγμα μια καμήλα να περνά μέσα από την οπή μιας βελόνας! Γίνεται αυτό; Ασφαλώς όχι!

Άλλο τόσο εύκολο είναι να περάσει στην Βασιλεία Του Θεού ο άνθρωπος που αναζητά το Θεό χωρίς να είναι έτοιμος να Τον ακολουθήσει... Επειδή όμως, ο Θεός, *«πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»* (Α' Τιμ. 2, 4), εξαντλεί την Θεία φιλανθρωπία, στην ανθρώπινη φιλοθεΐα, ώστε τελικά το κατ' άνθρωπον αδύνατον, κατά θεόν να γίνεται δυνατόν!

π. Θωμάς Ανδρέου